II

(Acte fără caracter legislativ)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2020/672 AL CONSILIULUI

din 19 mai 2020

privind instituirea unui instrument european de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE) ca urmare a epidemiei de COVID-19

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 122,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Articolul 122 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) permite Consiliului să decidă, la propunerea Comisiei și în spiritul solidarității între statele membre, să adopte măsurile corespunzătoare pentru a răspunde la situația socioeconomică provocată de epidemia de COVID-19.

(2) Articolul 122 alineatul (2) din TFUE permite Consiliului să acorde asistență financiară din partea Uniunii unui stat membru care se confruntă cu dificultăți sau este serios amenințat de dificultăți grave, datorită unor evenimente excepționale aflate în afara controlului său.

(3) Coronavirusul sindromului respirator acut sever 2 (SARS-CoV-2), care provoacă boala coronavirusului denumită COVID-19 de către Organizația Mondială a Sănătății (OMS), este o nouă tulpină de coronavirus, neidentificată anterior la oameni. Epidemia globală cauzată de această boală evoluează rapid și a fost declarată pandemie de către OMS. De la începutul epidemiei de COVID-19 în Uniune și până la 30 martie 2020, au fost raportate 334 396 de cazuri și 22 209 decese în statele membre.

(4) Statele membre au pus în aplicare măsuri extraordinare pentru a limita răspândirea epidemiei de COVID-19 și impactul acesteia. Probabilitatea transmiterii în continuare a COVID-19 în Uniune este considerată ridicată. Pe lângă impactul asupra sănătății publice, având o evoluție letală considerabilă, epidemia de COVID-19 a avut un impact masiv și perturbator asupra sistemelor economice ale statelor membre, a generat perturbări ale societății și a dus la creșterea cheltuielilor publice într-un număr tot mai mare de state membre.

(5) Această situație excepțională, care se află în afara controlului statelor membre și care a imobilizat o parte substanțială a forței de muncă a acestora, a condus la o creștere neprevăzută și semnificativă a cheltuielilor publice din statele membre cu schemele de șomaj tehnic pentru angajați și cu măsuri similare, în special pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă, precum și a cheltuielilor cu unele măsuri legate de sănătate, îndeosebi la locul de muncă. Pentru a menține concentrarea puternică a instrumentului prevăzut în prezentul regulament pe obiectivul său și, prin urmare, eficacitatea sa, măsurile legate de sănătate în scopul respectivului instrument pot fi reprezentate de acele măsuri care vizează reducerea riscurilor profesionale și asigurarea protecției la locul de muncă a lucrătorilor și a persoanelor care desfășoară o activitate independentă și, după caz, la alte măsuri legate de sănătate. Este necesar să se faciliteze eforturile statelor membre de a face față creșterii neprevăzute și semnificative a cheltuielilor publice până când epidemia de COVID-19 și impactul acesteia asupra forței de muncă vor fi sub control.

(6) Crearea unui instrument european de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE) (denumit în continuare „instrumentul") ca urmare a epidemiei de COVID-19 ar trebui să permită Uniunii să răspundă la criza de pe piața forței de muncă într-un mod coordonat, rapid și eficace și în spiritul solidarității între statele membre, reducând astfel impactul asupra ocupării forței de muncă pentru persoane și sectoarele economice cele mai afectate, și atenuând efectele directe ale acestei situații excepționale asupra cheltuielilor publice ale statelor membre.

(7) Articolul 220 alineatul (1) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]) prevede că asistența financiară acordată de Uniune statelor membre poate fi sub formă de împrumut. Astfel de împrumuturi ar trebui să fie acordate statelor membre în care epidemia de COVID-19 a dus la o creștere neprevăzută și semnificativă, începând cu 1 februarie 2020, a cheltuielilor publice efective și, eventual, a celor planificate ca urmare a măsurilor naționale. Această dată asigură un tratament egal pentru toate statele membre și permite acoperirea creșterilor efective și, eventual, planificate ale cheltuielilor acestora legate de efectele asupra pieței forței de muncă din statele membre, indiferent de momentul în care a apărut epidemia de COVID-19 în fiecare stat membru. Măsurile naționale, considerate conforme cu principiile relevante referitoare la drepturile fundamentale, ar trebui să fie direct legate de crearea sau extinderea schemelor de șomaj tehnic și a măsurilor similare, inclusiv a măsurilor pentru persoanele care desfășoară o activitate independentă, sau de alte măsuri legate de sănătate. Schemele de șomaj tehnic sunt programe publice care permit, în anumite împrejurări, întreprinderilor care se confruntă cu dificultăți economice să reducă temporar numărul de ore lucrate de angajații lor care primesc sprijin din veniturile publice pentru orele nelucrate.

Există programe similare pentru înlocuirea veniturilor persoanelor care desfășoară o activitate independentă. Statul membru care solicită asistență financiară ar trebui să furnizeze dovezi privind creșterea neprevăzută și semnificativă a cheltuielilor publice efective și, eventual, și a celor planificate pentru schemele de șomaj tehnic sau alte măsuri similare. În cazul în care asistența financiară este acordată pentru măsuri legate de sănătate, statul membru care solicită asistență financiară ar trebui să furnizeze, de asemenea, dovezi privind cheltuielile efective sau planificate legate de măsurile relevante legate de sănătate.

(8) Pentru a pune la dispoziția statelor membre afectate mijloace financiare suficiente în termeni favorabili, care să le permită să facă față impactului epidemiei de COVID-19 asupra pieței forței de muncă, operațiunile de împrumutare și de creditare ale Uniunii din cadrul instrumentului ar trebui să aibă o amploare suficient de mare. Prin urmare, asistența financiară acordată de Uniune sub forma împrumuturilor ar trebui să fie finanțată prin accesarea piețelor de capital internaționale.

(9) Epidemia de COVID-19 a provocat un impact masiv și perturbator asupra sistemelor economice ale tuturor statelor membre. Așadar, sunt necesare contribuții colective din partea statelor membre sub formă de garanții care să sprijine împrumuturile de la bugetul Uniunii. Astfel de garanții sunt necesare pentru a permite Uniunii să acorde împrumuturi într-un cuantum suficient statelor membre pentru sprijinirea politicilor privind piața forței de muncă care sunt supuse celei mai mari presiuni. Pentru a se asigura că datoria contingentă rezultată din astfel de împrumuturi este compatibilă cu cadrul financiar multianual (CFM) aplicabil și cu plafoanele de resurse proprii, garanțiile oferite de statele membre ar trebui să fie irevocabile, necondiționate și la cerere, în timp ce garanțiile suplimentare ar trebui să sporească robustețea sistemului. În conformitate cu rolul complementar al unor astfel de garanții și fără a aduce atingere caracterului irevocabil, necondiționat și la cerere al acestora, se preconizează ca, înainte de a solicita garanțiile oferite de statele membre, Comisia să utilizeze marja disponibilă în limita plafonului resurselor proprii pentru creditele de plată, în măsura în care acest lucru este considerat sustenabil de către Comisie, ținând seama, printre altele, de datoriile contingente totale ale Uniunii, inclusiv în cadrul mecanismului pentru balanțele de plăți înființat prin Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului ([2]). În cererea de executare a garanțiilor relevantă, Comisia ar trebui să informeze statele membre despre proporția în care marja disponibilă a fost utilizată. Necesitatea unor garanții oferite de statele membre poate să fie reevaluată dacă se ajunge la un acord cu privire la un plafon al resurselor proprii revizuit.

(10) Garanțiile suplimentare care sporesc robustețea sistemului ar trebui să constea într-o gestiune financiară conservatoare, o expunere anuală maximă și o diversificare suficientă a portofoliului de credite.

([1]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 332/2002 al Consiliului din 18 februarie 2002 de înființare a unui mecanism de asistență financiară pe termen mediu pentru balanțele de plăți ale statelor membre (JO L 53, 23.2.2002, p. 1).

(11) Împrumuturile acordate în temeiul instrumentului ar trebui să constituie asistență financiară în înțelesul articolului 220 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046. În conformitate cu articolul 282 alineatul (3) litera (g) din regulamentul menționat, articolul 220 din respectivul regulament se aplică împrumuturilor acordate în temeiul instrumentului numai de la data aplicării CFM de după 2020. Cu toate acestea, este oportun ca cerințele prevăzute la articolul 220 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 să se aplice operațiunilor de împrumutare și de creditare în temeiul instrumentului de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(12) Pentru a face ca datoria contingentă care decurge din împrumuturile acordate în temeiul instrumentului să fie compatibilă cu CFM aplicabil și cu plafoanele de resurse proprii, este necesar să se stabilească reguli prudențiale, inclusiv cu privire la posibilitatea de rostogolire a împrumuturilor contractate în numele Uniunii.

(13) Având în vedere implicațiile lor financiare deosebite, deciziile de acordare a asistenței financiare în temeiul prezentului regulament necesită exercitarea de competențe de executare care ar trebui conferite Consiliului. La luarea deciziei cu privire la valoarea unui împrumut, Consiliul, la propunerea Comisiei, ar trebui să ia în considerare nevoile existente și preconizate ale statului membru solicitant, precum și cererile de asistență financiară în temeiul prezentului regulament deja înaintate sau prevăzute a fi înaintate de alte state membre, ținând seama de principiile egalității de tratament, solidarității, proporționalității și transparenței și într-un mod care să respecte pe deplin competențele statelor membre.

(14) Articolul 143 alineatul (1) din Acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice ([3]) (denumit în continuare „acordul de retragere") limitează răspunderea Regatului Unit pentru cota care îi revine din datoriile financiare contingente ale Uniunii la datoriile financiare contingente ale Uniunii care rezultă din operațiunile financiare asumate de Uniune înainte de data intrării în vigoare a acordului de retragere. Orice datorie financiară contingentă a Uniunii rezultată din asistența financiară în temeiul prezentului regulament ar fi ulterioară datei intrării în vigoare a acordului de retragere. Prin urmare, Regatul Unit nu ar trebui să participe la asistența financiară în temeiul prezentului regulament.

(15) Având în vedere că instrumentul este de natură temporară în scopul abordării epidemiei de COVID-19, Comisia ar trebui să evalueze semestrial dacă sunt prezente în continuare circumstanțele excepționale care cauzează perturbări economice grave în statele membre și să prezinte un raport Consiliului. În conformitate cu temeiul juridic pentru adoptarea prezentului regulament, nicio asistență financiară nu ar trebui să fie pusă la dispoziție în temeiul prezentului regulament după încheierea situației de urgență cauzate de COVID-19. În acest scop, este necesar să se limiteze în timp disponibilitatea instrumentului. Consiliul ar trebui să fie împuternicit, la propunerea Comisiei, să extindă perioada de disponibilitate a instrumentului în cazul în care sunt prezente în continuare evenimentele excepționale care justifică aplicarea prezentului regulament.

(16) Banca Centrală Europeană și-a dat avizul la 8 mai 2020.

(17) Având în vedere impactul epidemiei de COVID-19 și necesitatea unui răspuns urgent la consecințele acestei epidemii, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Pentru a face față impactului epidemiei de COVID-19 și pentru a răspunde la consecințele socioeconomice ale acesteia, prezentul regulament instituie Instrumentul european de sprijin temporar pentru atenuarea riscurilor de șomaj într-o situație de urgență (SURE) (denumit în continuare „instrumentul").

(2) Prezentul regulament stabilește condițiile și procedurile care permit Uniunii să furnizeze asistență financiară unui stat membru care este afectat sau grav amenințat de o perturbare economică gravă cauzată de epidemia de COVID-19 pentru finanțarea, în principal, a schemelor de șomaj tehnic sau a măsurilor similare menite să protejeze angajații și persoanele care desfășoară o activitate independentă, reducând astfel incidența șomajului și pierderea veniturilor, precum și pentru finanțarea, în subsidiar, a anumitor măsuri legate de sănătate, în special la locul de muncă.

([3]) JO L 29, 31.1.2020, p. 7.

Articolul 2

Caracterul complementar al instrumentului

Instrumentul completează măsurile naționale luate de statele membre afectate, prin furnizarea de asistență financiară care să ajute respectivele state membre să facă față creșterii neprevăzute și semnificative a cheltuielilor publice efective și, eventual, a celor planificate menite să atenueze efectele directe pe plan economic, social și de sănătate ale evenimentului excepțional generat de epidemia de COVID-19.

Articolul 3

Condiții de utilizare a instrumentului

(1) Un stat membru poate solicita asistență financiară din partea Uniunii în cadrul instrumentului (denumită în continuare „asistență financiară") în cazul în care cheltuielile publice efective și, eventual, cele planificate au crescut neprevăzut și semnificativ, începând cu 1 februarie 2020, din cauza măsurilor naționale legate direct de schemele de șomaj tehnic și a măsurilor similare menite să abordeze efectele economice și sociale ale evenimentului excepțional generat de epidemia de COVID-19.

(2) Statele membre beneficiare utilizează asistența financiară în principal pentru a sprijini schemele naționale de șomaj tehnic sau măsurile similare și, după caz, pentru a sprijini măsurile relevante legate de sănătate.

Articolul 4

Forma asistenței financiare

Asistența financiară ia forma unui împrumut acordat de către Uniune statului membru în cauză. În acest scop și în conformitate cu o decizie de punere în aplicare a Consiliului adoptată în temeiul articolului 6 alineatul (1), Comisia este împuternicită să împrumute de pe piețele de capital sau de la instituții financiare în numele Uniunii, la momentul cel mai potrivit astfel încât să optimizeze costul finanțării și să își păstreze reputația de emitent al Uniunii pe piețe.

Articolul 5

Valoarea maximă a asistenței financiare

Valoarea maximă a asistenței financiare nu depășește 100 000 000 000 EUR pentru toate statele membre.

Articolul 6

Procedura de solicitare a asistenței financiare

(1) Asistența financiară este pusă la dispoziție prin intermediul unei decizii de punere în aplicare a Consiliului adoptată pe baza unei propuneri din partea Comisiei.

(2) Înainte de a prezenta Consiliului o propunere, Comisia consultă statul membru în cauză fără întârzieri nejustificate pentru a verifica creșterea neprevăzută și semnificativă a cheltuielilor publice efective și, eventual, a celor planificate legate direct de scheme de șomaj tehnic și de măsuri similare, precum și, după caz, de măsuri legate de sănătate din statul membru care solicită asistență financiară, care sunt legate de evenimentul excepțional generat de epidemia de COVID-19. În acest scop, statul membru în cauză îi furnizează Comisiei dovezile corespunzătoare. În plus, Comisia verifică respectarea regulile prudențiale stabilite la articolul 9.

(3) Decizia de punere în aplicare a Consiliului menționată la alineatul (1) conține:

(a) valoarea împrumutului, durata medie maximă a acestuia, modul de stabilire a costurilor, numărul maxim de tranșe, perioada sa de disponibilitate și celelalte norme detaliate necesare acordării asistenței financiare;

(b) o evaluare a respectării de către statul membru a condițiilor prevăzute la articolul 3; și

(c) o descriere a schemelor naționale de șomaj tehnic sau a măsurilor similare, precum și, după caz, a măsurilor relevante legate de sănătate, care pot fi finanțate.

(4) La adoptarea unei decizii de punere în aplicare astfel cum se menționează la alineatul (1), Consiliul ia în considerare nevoile existente și preconizate ale statului membru solicitant, precum și cererile de asistență financiară în temeiul prezentului regulament deja înaintate sau prevăzute a fi înaintate de alte state membre, aplicând în același timp principiile egalității de tratament, solidarității, proporționalității și transparenței.

Articolul 7

Plata împrumutului acordat în temeiul instrumentului

Împrumutul acordat în temeiul instrumentului (denumit în continuare „împrumutul") se plătește în rate.

Articolul 8

Operațiuni de împrumutare și de creditare

(1) Operațiunile de împrumutare și de creditare în cadrul instrumentului se realizează în euro.

(2) Caracteristicile împrumutului se stabilesc de comun acord print-un acord de împrumut între statul membru beneficiar și Comisie (denumit în continuare „acord de împrumut"). Astfel de acorduri conțin dispozițiile prevăzute la articolul 220 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.

(3) La cererea statului membru beneficiar și în cazul în care circumstanțele permit o reducere a ratei dobânzii împrumutului, Comisia poate refinanța împrumutul inițial în totalitate sau parțial sau poate restructura condițiile financiare aferente.

(4) Comitetul Economic și Financiar este informat cu privire la refinanțarea sau restructurarea menționată la alineatul (3).

Articolul 9

Reguli prudențiale aplicabile portofoliului de împrumuturi

(1) Ponderea împrumuturilor acordate celor trei state membre care reprezintă cea mai mare parte a împrumuturilor acordate nu depășește 60 % din valoarea maximă menționată la articolul 5.

(2) Sumele datorate de Uniune într-un anumit an nu depășesc 10 % din valoarea maximă menționată la articolul 5.

(3) În cazul în care este necesar, Comisia poate rostogoli împrumuturile asociate contractate în numele Uniunii.

Articolul 10

Administrarea împrumuturilor

(1) Comisia ia măsurile necesare pentru administrarea împrumuturilor împreună cu Banca Centrală Europeană.

(2) Statul membru beneficiar deschide un cont special la banca sa centrală națională în vederea gestionării asistenței financiare primite. Acesta transferă principalul și dobânda datorată aferentă acordului de împrumut într-un cont deschis la Sistemul European al Băncilor Centrale în termen de 20 de zile lucrătoare TARGET2 înainte de data corespunzătoare a scadenței.

Articolul 11

Contribuții la instrument sub forma unor garanții din partea statelor membre

(1) Statele membre pot contribui la instrument prin contragarantarea riscului suportat de Uniune.

(2) Contribuțiile statelor membre se furnizează sub forma unor garanții irevocabile, necondiționate și la cerere.

(3) Comisia și statul membru contribuitor încheie un acord privind garanțiile irevocabile, necondiționate și la cerere menționate la alineatul (2). Astfel de acorduri prevăd condițiile de plată.

(4) Cererile de executare a garanțiilor furnizate de statele membre se fac în mod proporțional cu ponderea relativă a fiecărui stat membru în venitul național brut al Uniunii astfel cum este menționat la articolul 12 alineatul (1). În cazul în care un stat membru nu onorează, integral sau parțial, o cerere de executare la timp, Comisia are dreptul să facă cereri suplimentare de executare a garanțiilor către celelalte state membre, pentru a acoperi partea care corespunde statului membru în cauză. Astfel de cereri se fac proporțional cu ponderea relativă a fiecăruia dintre celelalte state membre în venitul național brut al Uniunii astfel cum este menționat la articolul 12 alineatul (1) și adaptat fără a lua în considerare ponderea relativă a statului membru în cauză. Statul membru care nu a onorat cererea de executare are în continuare obligația de a o onora. Contribuțiile suplimentare se rambursează celorlalte state membre din sumele recuperate de Comisie de la statul membru în cauză. Garanția solicitată din partea unui stat membru este limitată, în toate circumstanțele, la suma totală furnizată cu titlu de garanție de statul membru respectiv în temeiul acordului menționat la alineatul (3).

(5) Înainte de a solicita garanțiile oferite de statele membre, Comisia, la latitudinea sa exclusivă și asumându-și răspunderea în calitate de instituție a Uniunii însărcinată cu execuția bugetului general al Uniunii în conformitate cu articolul 317 din TFUE, este invitată să analizeze posibilitatea de a utiliza marja disponibilă în limita plafonului resurselor proprii pentru creditele de plată, în măsura în care acest lucru este considerat sustenabil de către Comisie, ținând seama, printre altele, de datoriile contingente totale ale Uniunii, inclusiv din cadrul mecanismului pentru balanțele de plăți înființat prin Regulamentul (CE) nr. 332/2002, și de sustenabilitatea bugetului general al Uniunii. O astfel de analiză nu afectează caracterul irevocabil, necondiționat și la cerere al garanțiilor furnizate în temeiul alineatului (2). În cererea de executare a garanțiilor, Comisia informează statele membre despre proporția în care marja a fost utilizată.

(6) Sumele rezultate din cererile de executare a garanțiilor menționate la alineatul (2) constituie venituri alocate externe pentru prezentul instrument în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.

Articolul 12

Disponibilitatea instrumentului

(1) Instrumentul devine disponibil numai după ce toate statele membre au contribuit la instrument în conformitate cu articolul 11, cu o sumă care reprezintă cel puțin 25 % din valoarea maximă menționată la articolul 5, cu condiția ca ponderile relative ale contribuțiilor fiecărui stat membru în suma totală a contribuțiilor statelor membre să corespundă ponderilor relative ale statelor membre în venitul național brut total al Uniunii, astfel cum rezultă din coloana (1) a tabelului 3 din partea A („Introducere și finanțarea bugetului general al Uniunii") a componentei de venituri a bugetului pentru 2020 prevăzută în bugetul general al Uniunii pentru exercițiul financiar 2020, astfel cum a fost adoptat la 27 noiembrie 2019 ([4]).

(2) Comisia informează Consiliul atunci când instrumentul devine disponibil.

(3) Perioada de disponibilitate a instrumentului în cursul căreia poate fi adoptată o decizie menționată la articolul 6 alineatul (1) se încheie la 31 decembrie 2022.

(4) In cazul în care Comisia concluzionează în raportul menționat la articolul 14 că perturbările economice grave cauzate de epidemia de COVID-19 care afectează finanțarea măsurilor menționate la articolul 1 continuă să existe, Consiliul, la propunerea Comisiei, poate decide prelungirea perioadei de disponibilitate a instrumentului, de fiecare dată pentru o durată suplimentară de șase luni.

([4]) Adoptarea definitivă (UE, Euratom) 2020/227 a bugetului general al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2020 (JO L 57, 27.2.2020, p. 1).

Articolul 13

Control și audit

(1) Acordul de împrumut conține dispozițiile necesare privind controalele și auditurile, astfel cum se prevede la articolul 220 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046.

(2) În cazul în care o cerere de asistență financiară înaintată în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) se bazează, total sau parțial, pe cheltuieli publice planificate, statul membru beneficiar informează Comisia, la fiecare șase luni, despre execuția cheltuielilor publice planificate respective.

Articolul 14

Raportare

(1) În termen de șase luni de la data la care instrumentul devine disponibil în conformitate cu articolul 12 și, ulterior, la fiecare șase luni, în contextul articolului 250 din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046, Comisia înaintează Parlamentului European, Consiliului, Comitetului economic și financiar și Comitetului pentru ocuparea forței de muncă un raport privind utilizarea asistenței financiare, inclusiv sumele restante și calendarul de rambursare aplicabil în temeiul prezentului instrument, precum și privind persistența evenimentelor excepționale care justifică aplicarea prezentului regulament.

(2) După caz, raportul menționat la alineatul (1) este însoțit de o propunere de decizie de punere în aplicare a Consiliului de prelungire a perioadei de disponibilitate a instrumentului.

Articolul 15

Aplicabilitate

(1) Prezentul regulament nu se aplică Regatului Unit sau în cadrul acestuia.

(2) Trimiterile la „statele membre” din prezentul regulament nu se interpretează ca incluzând Regatul Unit.

Articolul 16

Intrare în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 19 mai 2020.

Pentru Consiliu
Președintele
G. GRLIĆ RADMAN